

digt. Allerede under førstebehandlingen fik vi den klare tilkendegivelse fra ministeren, at han havde fået det indtryk, at Gentofte Kommune havde ladet sig pædagogisk adfærdsregulere. Da Gentofte Kommune kunne se, hvordan flertalskonstellationen kunne blive i Folketinget, havde den trukket følehornene til sig og mistet interessen for at sælge aktierne med risiko for, at overskuddet fra aktiesalget skulle konfiskeres til en statsfond.

Derfor var vi mange, der gik fra førstebehandlingen med det indtryk, at denne sag skulle få lov til at dø i udvalget, som det hedder, og når vi engang nåede frem til grundlovsdag, ville man bare konstatere, at her var et lovforslag, som kun var blevet førstebehandlet. Vi var mange, der gik på juleferie med ro i sindet og med sikkerhed for, at når julefreden også sænkede sig over ministeren, ville han indse, at der ikke var noget behov for det pågældende lovforslag.

Stor var foruroligelsen derfor, da vi kom tilbage efter jul, efter at de tre magiske uger var gået, og opdagede, at lige pludselig ønskede ministeren rent faktisk sagen fremmet til betænkningsafgivelse, og så gjaldt det jo om efter bedste evne at få anskueliggjort for nutiden og for fremtiden, at det lovforslag, vi har liggende foran os, er et lovforslag, man efter vores mening skal afholde sig fra at få vedtaget.

Det er der flere grunde til. Den første er den vigtigste: Det er en uskil, at man laver en særlig lov, når en enkelt kommunes adfærd ønskes reguleret. Bevares, der bliver sagt, at det ikke er en særlov, da den gælder alle kommuner. Jo tak, men der er kun én kommune, nemlig Gentofte Kommune, der har en aktiebesiddelse og er i en økonomisk situation, som de regler, vi nu skal have vedtaget, er anvendelige på. Det er jo ikke sådan, at vi har 10, 20, 30 eller 50 kommuner, der ejer aktier i elforsyningselskaber, og som vil være omfattet af loven. Der er kun en enkelt kommune, der vil blive omfattet af loven, nemlig Gentofte Kommune.

Kommunerne må med rette sidde tilbage og bekymret vurdere, hvad det næste bliver. Københavns Kommune kan være glad for, at den gigantiske ejendomshandel, den formåede at gennemføre igennem Ejendomsselskabet TOR, var et projekt, der gled igennem Folketinget med Socialdemokratiets aktive medvirken, for ellers burde det overskud jo også have været konfiskeret ind i en statsfond, for hvad med alle de beboere, der har været med til at sikre værdi-

erne i de ejendomsselskaber og de ejendomme igennem årene? Hvorfor skulle de penge nu gå direkte til Københavns Kommune og ikke ind i en statsfond, som tilfældet er med det foreliggende lovforslag?

Den anden begrundelse for, at man skal stemme imod det, er, at vi end ikke engang under udvalgsarbejdet har kunnet få klarhed over, hvad det er for en pris, vi taler om. Der er stor usikkerhed om selve den pris, der skal være beregningsgrundlaget for opgørelsen af det overskud, der skal konfiskeres. Vi har svar, der siger, at man først kan begynde at regne på de ting fra 1987, fordi vi da fik en særlig elforsyningslov. Ministeren har over for udvalget tilkendegivet, at man vil foretage en nærmere beregning, men den beregning er ikke foretaget. Det vil altså sige, at Gentofte Kommune er i den situation, at den end ikke engang aner, hvor stort et beløb den kan risikere at få konfiskeret.

Det tredje argument er spørgsmålet om, hvem pengene egentlig tilhører. Jeg skal ikke gå ind i en lang diskussion herom, om tilblivelse af aktiekurser osv., men de mennesker, der hævder, at det skulle være nogle elforbrugere, der skal nyde godt af nogle aktiekurser, er folk, der ikke har forstået, hvordan en børs fungerer, og hvordan aktiekurser bliver til.

Men skal vi alligevel lege med tanken og så spørge: Hvem skal det overskud, der må være, så tilgå? Der er det også Fremskridtspartiets opfattelse, at pengene selvfølgelig bør tilgå forbrugerne, som det har været god praksis i dansk elforsyning igennem ganske mange år, men det sker jo ikke med dette lovforslag, og derfor burde SF stemme imod.

SF har fremsat et beslutningsforslag, der stadig væk foreligger, som går ud på, at pengene skal gå til forbrugerne. SF støtter nu en regering, hvor pengene kommer til at gå i statskassen, ja, de skal ned i en eller anden ikke nærmere beskrevet statsfond, som man heller ikke vil definere, og grunden til, at ministeren ikke vil fortælle Folketinget, hvordan den statsfond skal fungere, er, at i samme øjeblik der sættes blæk på papiret om den statsfond, render ministeren ind i en EU-sag, for så bruger man nemlig midlerne til selektiv subsidiering, og det er jo formålet med den fond. Pengene skal gå til forskelligt: Man skal bygge en vindmølle her, man skal lave lidt energibesparelser dér osv. Hvorfor skal jeg som borger i Århus Kommune, som ikke har noget som helst med NESA at gøre, begunstiges af de penge?